



DRUSKONIS

DRUSKININKŲ KRAŠTO SAVAITRAŠTIS. 30-IEJI LEIDIMO METAI. 2018 m. spalio 26 – lapkričio 2 d. Nr. 42 (1487). KAINA - 0,60 EUR

Malinausko akmenys – kaip karštos buvės:

iš Aplinkos ministerijos atriedėjo iki Žemės ūkio ministerijos

2-3 psl.

„Daug sykį įsitikinau, kad Druskininkuose turėsiu ką veikti“

- tvirtina Druskininkų aplinkos apsaugos inspekcijos viršininkas Žydrūnas Navickas

3 psl.

Teisme - byla dėl V.Jurgelevičienės:

Viešųjų pirkimų tarnyba R.Malinausko bendražygei surašė administracinio nusizengimo protokolą

6 psl.

„Eglės sanatorija“ pasitiko 1 000 000 klientą



Svečiai iš Vokietijos E. ir K. Maul su „Eglės sanatorijos“ generaliniu direktoriumi Artūru Salda

6 psl.

DOMINO teatrui INTERAKTYVUS SOU N-16

2 SMEGENŲ ISTORIJA

ARŪNAS VALINSKAS vs INGA VALINSKIENĖ

MOTERYS vs VYRAI

LAPKRIČIO 24 D. 18 VAL.
GRAND SPA LIETUVA, DRUSKININKAI

bilietai.lt www.dominooteatras.lt IVYKS!



Graži ir pilna gyvenimo skrynia

Gyvenimo pavyzdys mums yra neseniai perkopusi jubiliejinį gimtadienį Danutė Volungevičienė, „Bičiulių“ klubo narė nuo pat jo įsikūrimo

Danutė Volungevičienė šalia šviesios atminties vyro Stasio portreto, kurį nutapė dailininkas Alfonsas Šuliauskas

6-7 psl.

Laimingas vienišius miškų glūdumoj

Julius Lazickas savo sodyboje atokiame vienkiemyje, ant Klykuolės ežeriuko kranto

12 psl.



94.3 FM

MIKSCIAI

Radijo slotis

Druskininkai, Varėna, Lazdijai.

TELEFONO EKRANO DRAUDIMAS

NE TIK NAUJIESIEMS TELEFONAMS

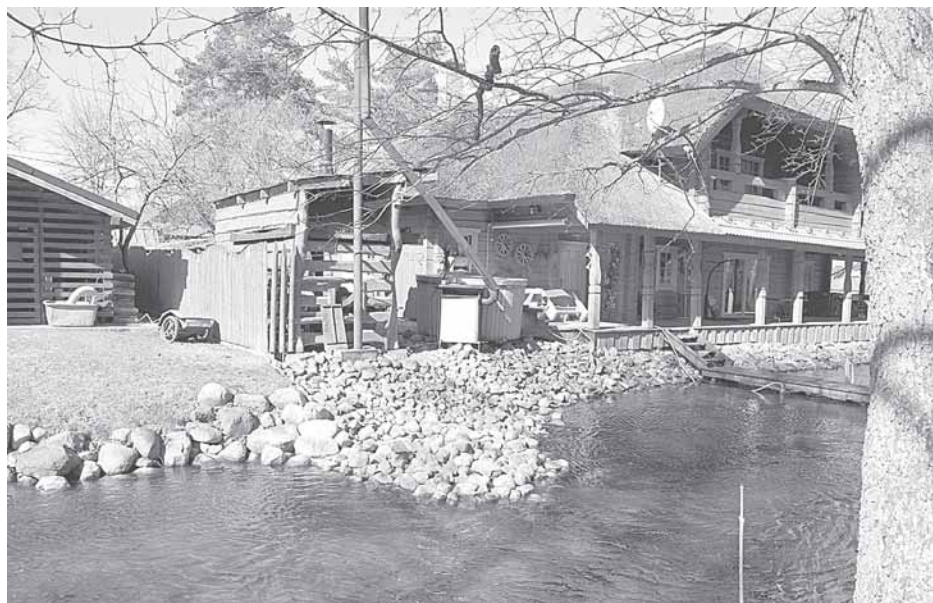
VOS NUO **1 50** EUR/MĖN.

Agidrauskite per Mano TELE2 programėlę
Skaitykite 9-ame puslapyje



Malinausko akmenys – kaip karštos buvės: iš Aplinkos ministerijos atriedėjo iki Žemės ūkio ministerijos

R.Malinauskas viešojoje erdvėje toliau niūnėta dėl niekaip nesibaigiančių jo Latežerio sodybos istorijų. Rugsėjo pabaigoje Druskininkų merą liaupsinančiame dienraštyje R.Malinauskas, į šuns dienas dėdamas jam baudas rašančius aplinkosaugininkus, piktnosį, jog „nepaisant to, kad tas krantas jau atstatytas“, gamtos prievaizdai toliau rašo jam nurodymus išimti upėn supiltus akmenis. Nors R.Malinauskas dėl tų Ratnyčios upėn suridentų akmenų žiniasklaidoje ne kartą bandė sudaryti išpūdį apie pasiektą sėkmę teisme, aiškėja, kad giedoti pergalės dainas toli gražu dar anksti. Atvirksčiai: R.Malinausko akmenimis dabar domisi ne tik Aplinkos, bet ir Žemės ūkio ministerija.



Romo Sadausko-Kvietkevičiaus nuotr.

Skundė dėl 430 eur baudos

Žiniasklaidoje ne kartą buvo rašyta apie tai, kad akmenys ir skalda Ratnyčios upėje bei pakrantėje prie R.Malinausko sodybos Latežerio kaime atsirado po to, kai teismas Druskininkų merui nurodė nugriauti dalį tvoros, paliekant laisvą 5 metrų priėjimą prie vandens. R. Malinauskas pustrečio metro tvoros nugriovė, tačiau tiek pat upės užvertė akmenimis, taip padidindamas pakrantės atstumą nuo gyvenamojo namo iki vandens, aiškindamas esant stipresnę pažeistą erozijos upelio krantą.

Dėl Ratnyčios upelin supiltų akmenų R.Malinauskui aplinkosaugininkai ne tik surašė privalomą nurodymą atstatyti Ratnyčios upės vagą, bet ir už šį administracinį nusizengimą jį nubaudė 430 eurų bauda.

Prieš metus, pernai lapkričio 14 d., Druskininkų mero skundą dėl jam surašyto administracinio nusizengimo protokolo nagrinėjo Alytaus rajono apylinkės teismas. Pastarasis R.Malinausko skundo netenkino: Druskininkų meras čia pralaimėjo aplinkosaugininkams.

Kaip nurodoma Alytaus teismo nutartyje, R.Malinauskas buvo nubautas 430 eurų bauda už pažeidimą dėl to, kad „laikotarpiu nuo 2017 m. kovo 24 d. iki balandžio 3 d. Ratnyčios upės apsaugos zonoje, esančioje prie jam nuosavybės teise priklausančio sklypo, neturėdamas Aplinkos ministerijos leidimo, Ratnyčios upės vagos šiaurinėje kampe supylė 13 kv.m ploto, o pietrytiniame kampe - 21 kv.m ploto akmenų krūvas, kurios buvo užpildytos žvyro ir skaldos sluoksniu, dėl to pakeitė 16,70 m Ratnyčios upės kranto linijos ir pažeidė 37,21 m natūralios upės vagos“.

Teisme R.Malinauskas aiškino tą patį, kas jau buvo rašyta ne kartą, kad sodybą Latežerio kaime jis esą įsigijo 2012 m. iš savo močiutės, jog sklype buvo iškirsti menkaverčiai medžiai ir krūmai, augę šalia sklypo tekančios Ratnyčios upės, kad upė neva keitė savo tekėjimo vagą, artėdama link sklype pastatytų statinių - tvoros ir namo. Kadangi upės krantai esą buvo pažeisti erozijos, šio proceso sustabdymui bei savo turto apsaugai jis upės krantus ir sutvirtino akmenimis.

R.Malinauskas tikino, kad akmenimis sutvirtintas plotas yra labai mažas, todėl jis neprivalėjo kreiptis į aplinkosaugininkus dėl leidimo tokiam darbui išduoti. Anot jo, pakrantės tvirtinimas akmenimis buvo atliekamas nuolat, o tokį pakrantės tvirtinimo būdą neva naudoja ir kitų šalia esančių sodybų savininkai.

Alytaus teismas upės priartėjimu nepatikėjo

R.Malinausko argumentus atmetęs Alytaus teismas tuomet pripažino, kad jo teiginiai dėl upelio erozijos niekuo nepagrįsti ir neįrodyti. Pasak teismo, „akivaizdu, kad pakeitus upės kranto liniją, buvo pažeista ir natūrali upės vaga, nes iš patikrinimo akte nurodytų matavimų matyti, kad šiaurės rytiniame sklypo kampe akmenimis nepažeistos upės vagos plotis - 8,33 m, o pietrytiniame - 4,49 m, kai vidutinis upės plotis pažeistame ruože (pažeistas ruožas sudaro 37,21 m) yra 10,30 m. Dėl tokių veiksmų buvo padaryta žala aplinkai. Tą, pasak teismo, patvirtina ir aplinkos apsaugos agentūros 2017 m. gegužės 5 d. raštas, kur nurodoma, kad „dėl akmenų supylimo į upės vagą šiose vietose upės vaga susiaurėjo ir padidėjo vandens tėkmė, kuri gali neigiamai paveikti kitą upės krantą, sukelti nepageidaujamus krantų erozijos reiškinius“.

Anot teismo, akivaizdu, kad R.Malinausko atlikti darbai - akmenų supylimas upės pakrantės apsaugos juostoje bei upės vagoje ir šių akmenų užpylimas žvyro ir skaldos sluoksniu - pakeitė esamą kranto liniją ir natūralią upės vagą.

Pernai lapkričio 14 d. bylą nagrinėjęs Alytaus rajono apylinkės teismas R.Malinausko skundo netenkino ir paliko nepakeistą Alytaus RAAD 2017 m. rugpjūčio 3 d. nutarimą, kuriuo R.Malinauskas buvo nubautas 430 Eur bauda.

Apeliacinis teismas grąžino bylą atgal aplinkosaugininkams

R.Malinausko advokato apeliacinis skundas dėl šios Alytaus teismo nutarties nukeliavo į Kauno

apygardos teismą. Pastarojo teismo teisėjas Algirdas Jalinauskas šįmet sausio 18 d. nutarime pripažino aplinkosaugininkų padarytas klaidas – esą buvo taikyti ne tie teisės aktai, panaikino Alytaus rajono apylinkės teismo nutartį ir bylą grąžino iš naujo tirti Aplinkos apsaugos Alytaus departamentui.

„Kadangi Ratnyčios upė, kurios kranto linijos bei vagos pakeitimu buvo kaltinamas R.Malinauskas, į jam nuosavybės teise priklausančio sklypo ribas nepatenka, o tik ribojasi su Ratnyčios upe, galimos atsakomybės už institucijos nutarime nurodytus pažeidimus klausimas turi būti sprendžiamas, vadovaujantis ne Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygomis, o kitais teisės aktais“, - nurodyta Kauno apygardos teismo nutartyje, iš dalies patenkinusiame R.Malinausko advokato apeliacinį skundą ir bylą grąžinusiuose iš naujo tirti Alytaus aplinkosaugininkams.

Po minėtos Kauno apygardos teismo nutarties R.Malinauskas, vietiniame valdžialaikraštyje džiugiai pranešęs apie „pagaliau priimtą sprendimą, atitinkantį galiojančius teisės aktus ir svarbiausia – tiesą“, režė atitinkamą aplinkosaugininkų įvertinimą apie „persekiojimus“ ir „galimą politinį užsakymą“. Apie tai, kad Kauno apygardos teismas apeliacinį skundą patenkino tik iš dalies ir bylą grąžino tirti iš naujo, šioje „pergalės dainoje“ kažkodėl neužsiminama.

Paaiškino, iš kur tokia drąsa

Priminsime, kad vienoje iš bylų, susijusių su R.Malinauskui priklausančia sodyba Latežerio kaime, buvo atskleista skandalinga situacija. Nagrinėjant bylą dėl Ratnyčios upės pakrantės apsaugos juostoje pilnai nenugriautos tvoros, paaiškėjo, kas R. Malinauską, pasak jo advokato, paskatino užversti upės vagą akmenimis. DELFI paskelbus vaizdus, kaip Druskininkų savivaldybės tarnautojai „talkininkavo“ tampydami akmenis į upę mero sodyboje, tai sukėlė aplinkos ministro Kęstučio Naviko ir kitų politikų pasipiktinimą.

Tačiau R. Malinausko advokatas teisme aiškino, neva keisti upės

vagą jo klientą paskatino to paties K. Navicko pavaldinys – tuometinis Alytaus aplinkos apsaugos departamento direktorius Stasys Vanagas. Advokato teigimu, užfiksuotu byloje, R. Malinauskas konsultavosi su S. Vanagu, kaip įvykdyti privalomąjį nurodymą atlaisvinti 5 metrus pakrantės, ir šis esą padavė atspausdintą aplinkos ministro 2014 m. gruodžio 16 d. įsakymą, kuriuo patvirtintas Paviršinių vandens telkinių tvarkymo reikalavimų aprašas. Juo vadovaudamasis R. Malinauskas teigė atlikęs „pažeistos upės pakrantės grunto atkūrimo ir erozijos židinių tvarkymo darbus – sudėjo akmenų metinius prie žemės sklypo šiaurės rytinio ir pietinio kampų“, nes „buvo suklaidintas Departamento direktoriaus S. Vanago“. Kauno apygardos teismas tokia gudrybe nepatikėjo ir nutartyje konstatavo, kad aplinkosaugininkų privalomuoju nurodymu R. Malinauskas „buvo įpareigotas atlikti konkrečius veiksmus, galimybė alternatyviai įvykdyti šį nurodymą nebuvo numatyta“, o pasakojimą apie suklaidinimą pavadino „jokiais objektyviais duomenimis nepagrįstais teiginiais“.

Savo ruožtu S. Vanagas žiniasklaidai paneigė liepęs politikui versti akmenis į upelį: „Aš konsultavau, kaip įvykdyti nurodymą, apie jokių akmenų vertimą tai čia šneka neina. Žodžio, kaip sakant, niekur nepridėsi, o raštiško jeigu nieko nėra, tai nėra“.

Aplinkosaugininkai išdėstė savo veiksmus

Kaip jau minėta, Kauno apygardos teismui sausio 18 d. nutarimu iš dalies patenkinus R.Malinausko advokato apeliacinį skundą dėl jam skirtos 430 eurų baudos už Ratnyčios upės suverstus akmenis ir bylą grąžinus institucijai, kurios pareigūnai įgalioti atlikti administracinio nusizengimo tyrimą, aplinkosaugininkai principinguo egzaminą turi laikyti iš naujo.

Kol gamtos prievaizdai, įvertinę teismo išvadas, nagrinėja Druskininkų merui taikytinus teisės aktus, R.Malinauskas viešojoje erdvėje toliau niūnėta dėl niekaip nesibaigiančių jo Latežerio sodybos istorijų. Rugsėjo pabaigoje Druski-

ninkų merą liaupsinančiame dienraštyje R.Malinauskas, į šuns dienas dėdamas aplinkosaugininkus, toliau dėstė savo versijas, jog „jau teismuose įrodžiau, kad tas krantas atstatytas pagal tada galiojusius, nors dabar ir atšauktus, įstatymus. Tačiau, nepaisant to, kad tas krantas jau atstatytas, R.Merčaitis (Alytaus aplinkos apsaugos departamento atstovas, - red.p.) toliau rašo man nurodymus išimti akmenis, skaičiuodamas kranto liniją nuo menamos 1960 metais buvusios tvoros“.

„Istorijos apie aplinkosaugininkų užfiksuotus pažeidimus R.Malinausko sodyboje Latežerio kaime, su tuo susijusios bylos jau keletis metų plačiai aprašomos šalies žiniasklaidoje. Vienas iš tokių faktų, kurį yra fiksavę aplinkosaugininkai, – į Ratnyčios upę supilti akmenys, bandant atitolinti krantą nuo per arti vandens pastatytos tvoros. Alytaus gamtos prievaizdai R.Malinauskui buvo surašę privalomąjį nurodymą pašalinti iš upės vandenį ir skyrė baudą, tačiau R.Malinauskui apskundus šiuos reikalavimus, teismai tenkino jo skundą, nurodė, kad aplinkosaugininkai savo akte dėl akmenų pritaikė ne tuos teisės aktus, ir bylas grąžino iš naujo nagrinėti Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamentui. Po teismo išaiškinimo Alytaus aplinkosaugininkai žiniasklaidai pabrėžė, kad R.Malinauskui bus surašytas naujas privalomas nurodymas pašalinti pažeidimus, t.y. išrinkti supiltus akmenis ir atstatyti upės vagą. Redakcijos žiniomis, naują privalomąjį nurodymą Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento atstovas R.Malinauskui buvo surašęs pernai gruodžio mėnesį, tačiau jį panaikino tuometinis Alytaus RAAD vadovas S.Vanagas, nagrinėjęs R.Malinausko skundą. Pats R.Malinauskas vienoje iš bylų aiškino, kad supilti akmenis į Ratnyčios upę jam neva patarė tas pats S.Vanagas – R.Malinauskas teisme aiškino esą buvęs suklaidintas tuometinio departamento direktoriaus, pas kurį jis buvo nuvykęs konsultuotis. Kokia situacija šiuo metu dėl minėto aplinkosauginio pažeidimo – į upę supiltų akmenų? Ar R.Malinauskui yra surašytas naujas privalomas nurodymas, kada jis surašytas, kokie duoti nurodymai, įvykdymo terminai, taip pat kokia skirta bauda? Jei iki šiol naujas privalomas nurodymas dėl akmenų nesurašytas ir bauda neskirta, tai dėl kokių priežasčių, ir kokia tolesnė šios bylos eiga?“, - „Druskonis“ praėjusią savaitę paklausė Aplinkos ministerijos.

Atsakdami į „Druskonio“ klausimus, Aplinkos ministerijos teisininkai chronologine tvarka pateikė aplinkos apsaugos pareigūnų atliktus veiksmus ir priimtus sprendimus.

„R. Malinauskas administracinėn atsakomybėn pagal LR administracinių nusizengimų kodeksą (toliau – ANK) 256 str. 3 d. patrauktas už tai, kad jis pažeidė Specialiųjų žemės ir miško naudoji-

mo sąlygų reikalavimus, t. y. laikotarpiu nuo 2017 m. kovo 24 d. iki 2017 m. balandžio 3 d. Ratnyčios upės apsaugos zonoje, esančioje jam nuosavybės teise priklausančio sklypo Latežerio kaime, ribų neturėdamas Aplinkos ministerijos leidimo, upės vagos šiauriniame kampe supylė 13 kv.m ploto, o pietrytiniame kampe – 21 kv.m ploto akmens krūvas, kurios buvo užpildytos žvyro ir skaldos sluoksniu, dėl to pakeitė 16,70 m Ratnyčios upės kranto linijos ir pažeidė 37,21 m natūralios upės vagos.

Kauno apygardos teismas 2018 m. sausio 18 d. nutarime nurodė, kad „nagrinėjama atveju R. Malinauskas buvo traukiamas administracinės atsakomybės pagal ANK 256 straipsnio 3 dalį dėl specialiųjų vandens telkinių naudojimo sąlygų pažeidimų, tai yra buvo kaltinamas pažeidęs Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų XXVIII skyriaus „Vandens telkiniai“ 124.1 ir 124.3 punktus, kurie asmeniui gali būti taikomi tik tuo atveju, kai į jo sklypą patenka vandens telkinys. Minėta, kad administracinės atsakomybės traukiamam asmeniui nuosavybės teise priklausančiame sklype vandens telkinio nėra. Atsižvelgiant į tai, kad R. Malinauskui inkriminuoti Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų apribojimai ar draudimai, susiję su vandens telkinių naudojimu, šiam sklypui nebuvo nustatyti, bei įvertinus aptartą teisinį reglamentavimą, aukštesnės instancijos teismas konstatavo, kad R. Malinauskas, kaip minėto sklypo savininkas, administracinės atsakomybės pagal ANK 256 straipsnio 3 dalį dėl Specialiųjų vandens telkinių naudojimo sąlygų, nustatytų būtent Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų XXVIII skyriaus „Vandens telkiniai“ 124.1 ir 124.3 punktuose, pažeidimo patrauktas nepagrįstai. Kadangi Ratnyčios upė, kurios kranto linijos bei vagos pakeitimu buvo kaltinamas R. Malinauskas, į jam nuosavybės teise priklausančio sklypo ribas nepatenka, o tik ribojasi su Ratnyčios upe, galimos atsakomybės už institucijos nutarime nurodytus pažeidimus klausimas turi būti sprendžiamas, vadovaujantis ne Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygomis, o kitais teisės aktais. Institucijai nenustačius kitų teisės aktų pažeidimo bei žalos gamtai, pradėta administracinė teisena turėtų būti nutraukta“.

Minėta situacija buvo aptarta Aplinkos ministerijos pasitarime. Buvo nutarta kreiptis į Nacionalinę žemės tarnybą prie ŽŪM, kadangi pagal LR Žemės įstatymą Lietuvos valstybei išimtinė nuosavybės teise priklauso žemė, įstatymų nustatyta tvarka priskirta valstybinės reikšmės vidaus vandenims. Upė Ratnyčia yra valstybinės reikšmės vidaus vandens telkinys. Šiuo atveju valstybinės reikšmės vidaus vandens telkinio - Ratnyčios upės - valdytoja yra Nacionalinė žemės tarnyba prie ŽŪM.

Nacionalinės žemės tarnybos buvo prašyta atlikti tyrimą ir imtis priemonių dėl supiltų akmenų, kurie buvo padengti skalda ir žvyro sluoksniu, pašalinimo iš valstybinės reikšmės valstybinio

telkinio. Nacionalinės žemės tarnybos Druskininkų skyrius 2018 m. birželio mėn. rašte nurodė, kad 2018 mėn. gegužės mėn. skyrius atliko valstybinės žemės naudojimo kontrolės patikrinimą nurodytame žemės sklype. Patikrinimo metu nustatyta, kad galimai neteisėtai vykdyti vandens telkinio tvarkymo darbai.

Aplinkos ministerija, 2018 m. liepos mėn. atsakydama į Nacionalinės žemės tarnybos Druskininkų skyriaus 2018 m. birželio mėn. raštą, kreipėsi į Nacionalinę žemės tarnybą, šios tarnybos Druskininkų skyrių, taip pat informuodama Kauno apygardos prokuratūrą, Žemės ūkio ministeriją, Aplinkos apsaugos departamentą dėl pažeidimų Ratnyčios upės vagoje, kad pagal tuo metu galiojusias Paviršinių vandens telkinių tvarkymo reikalavimų aprašo nuostatas akmenų supylimas į upės vagą nepriskiriamas vandens telkinio tvarkymo darbams, todėl aprašo 35 punkto ar kitų punktų nuostatos pažeidimo faktui įrodyti negalėjo būti taikomos. Taip pat prašė nutraukti savavališką vandens telkinio dalies užėmimą ir jo naudojimą, įpareigoti iš valstybinės žemės – Ratnyčios upės vagos - pašalinti savavališkai sudėtus akmenis, išpiltą skaldą ir pan. Nacionalinės žemės tarnybos Druskininkų skyrius 2018 m. rugpjūčio mėn. raštu nurodė, kad faktinės aplinkybės nepasikeitė, papildomo patikrinimo vietoje neatliks.

Aplinkos ministerija 2018 m. rugsėjo mėn. raštu kreipėsi į Žemės ūkio ministeriją, kaip į formuojančios valstybės politiką žemės, žemėtvarkos, geodezijos ir kitose srityse, organizuojančios, koordinuojančios ir kontroliuojančios šios valstybės politikos įgyvendinimą žemės ūkio ministerijai pavestose valdymo srityse, Aplinkos ministerijai ir Kauno apygardos prokuratūrai pateikti oficialią Žemės ūkio ministerijos nuomonę dėl R. Malinausko savavališkų veiksmų ir jų padarinių pašalinimo valstybinės reikšmės paviršiniame vandens telkinyje, įvertinti Nacionalinės žemės tarnybos specialistų, susijusių su šiuo tyrimu (patikrinimu), veiklą. Atsakymas iki šiol negautas“.

„Aplinkos apsaugos pareigūnams, manau, turėtų būti garbės reikalas pastatyti įžūlųjį sodybos šeimininką į vietą, t. y. įrodyti piliečiams teisėtumo viršenybę, kad negali normalioje valstybėje būti valdžios personų, laikančių save ir veikiančių tarsi būtų aukščiau įstatymo, - savo poziciją išsakė savivaldybės tarybos narys, opozicijos atstovas Antanas Balkė. - Teismas teisus: R. Malinauskui nepriklauso valstybinės reikšmės vandens telkinys, kuriame jis sau leido šeimininkauti kaip jam, matyt, įprasta (tarsi tai būtų jo nuosavybė), bet tokiu atveju atsakomybės laipsnis, manau, tik dar labiau padidėja. Tokiais veiksmais griaunamas piliečių pasitikėjimas savo valstybe apskritai, jos gebėjimu užtikrinti įstatymo viršenybę. Reikia tikėtis, jog Aplinkos ministerijos atstovai suvokia šios situacijos rimtumą bei būtinybę elgtis principingai ir įrodyti, kad jie nėra tik tuščia, mokesčių mokėtojų išlaikoma vieta“.

„Druskonio“ inf.

„Daug sykų įsitikinau, kad Druskininkuose turėsiu ką veikti“

- tvirtina Druskininkų aplinkos apsaugos inspekcijos viršininkas Žydrūnas Navickas, kurį šnekiname.

- Šiais metais Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamentas reorganizuotas ir prijungtas prie Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos, kuris po reorganizavimo tęsia veiklą, perimdamas reorganizuotos biudžetinės įstaigos teises ir pareigas. Kaip po šios reorganizacijos pasikeitė Druskininkų aplinkos apsaugos padalinio veikla? Galbūt sumažėjo darbuotojų, pasikeitė jų pareigybės ir atsakomybė? Kam dabar esat pavaldūs?

- Po reorganizacijos pilnas buvusios Druskininkų aplinkos apsaugos agentūros pavadinimas – Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos Alytaus valdybos Druskininkų aplinkos apsaugos inspekcija. Kol kas joje dirbame dviem. Abu esam nauji žmonės.

Kadangi neseniai dirbu ir nesu druskininkietis, dar nespėjau aprėpti visų vietinės aplinkos apsaugos problemų, tačiau jau daug sykų įsitikinau, kad Druskininkuose turėsiu ką veikti.

- Ar niekad nesikirto jūsų kaip aplinkos apsaugos inspekcijos atstovų Druskininkų savivaldybės Želdynų ir želdinių apsaugos ir priežiūros komisijoje nuomonė su kitų šios komisijos narių, atstovaujančių valdininkams ir biudžetinėms, interesais, tarkim, užsimojant nukirsti kuo daugiau medžių, kaip dabar vyksta Ligoninės gatvėje, ar netoleruoti atskirų gyventojų nuomonės, kaip atsitiko ši rugsėjį Vilkanastrų kaime, nupjaujant prie kelio dvi liepas?

- Be abejo, priklausau Druskininkų savivaldybės Želdynų ir želdinių apsaugos ir priežiūros komisijai, kur kartu su kitų organizacijų atstovais priimame ben-

drus sprendimus. Dėl darbų gausos nespėjau įsigilinti pagal kokį projektą kertami medžiai Ligoninės gatvės pakelėse, tačiau situaciją Vilkanastrų kaime gerai žinau – ne vienas syk teko ten pabuvoti.

- Kaip jums atrodo, ar demokratijos laikais toleruoti bolševikiniai metodai nepaisyti mažumos nuomonės, apklausos būdu priešpastatant jai daugumos nuomonę, kaip atsitiko šią vasarą Vilkanastrų kaime? Juk buvo galimas abiejų pusių kompromisas šiek tiek paslinkti kelią ir išsaugoti tiek liepas, tiek asfaltą? Kaip jums atrodo, kas sukirsino Vilkanastrų gyventojus – ar savivaldybės biurokratės parašas besąlygiškai kirsti liepas, ar valdos šeimininkė, kuri stengėsi išsaugoti ir šimtmetes liepas savo sodyboje, ir kelią šalia jų?

- Pirmiausia reikia pridurti, kad paslenkant kelią reikėjo nugriauti kitoje kelio pusėje stovintį seną namuką, kurio griovimui savininkė turėjo parengti projektą. Deja, toks projektas nebuvo parengtas, kita vertus, prie pat kelio esančios šimtmetės liepos kėlė riziką, nes mūsų daryti trijų tyrimų gręžiniai patvirtino, kad jos papuvusios. Mes patys sustabdėme jų pjovimo darbus iki medžių vegetacijos pabaigos rugsėjo mėnesį.

Derėtų priminti, kad Vilkanastrų kaimo bendruomenė savo parašais pritarė liepoms pjauti. Kai kurie pakelės gyventojai dėl asfaltuoto kelio netgi patys pasiūlė išpjauti vertingus savo valdos medžius.

- Bolševikiniai parašų rinkimo vajai nukirsti sveikus medžius prie gyvenamųjų namų kiršina tarpusavyje gyventojus, kurie neabejoja, kad beatodairiškų kirtimų uždabiams ir medie-

nai paslaugų ūkio darbininkus palaimina savivaldybė. Paslaugų ūkio kirtėjai neretai persistengia ir miško parkus „nuskuta“ iki paklotės. Nebelieka miško parko vaizdo, kurį pakeičia vien pušų kamienu rikiuotė. Tokie atvejai kasmet vyksta miško parke tarp Vytauto, Veisiejų ir Kurorto gatvių. Ar niekad dėl to nesulaukėt gyventojų skundų?

- Kol kas tokių skundų nesulaukėme. Jeigu taip atsitiktų, kviestume atsakingas institucijas, pvz. miškininkų atstovus, kad įvertintų miško parkų būklę.

- Kokiomis priemonėmis Druskininkų savivaldybės Želdynų ir želdinių apsaugos ir priežiūros komisija saugo želdinius, nes, stebint iš šalies, atrodo, jog jų pagrindinė veikla – vien kirsti medžius? Tai, beje, itin akivaizdžiai įrodo praėjusiais metais nulūžęs legendinis Juzefo Pilsudskio ažuolas prie Ratnyčios upelio žiočių. Pasirodo, šio unikalaus medžio atžvilgiu nebuvo taikyta jokių apsaugos priemonių !?

- Kai griuvo vadinamas J. Pilsudskio ažuolas, Druskininkų aplinkos apsaugos inspekcijoje nedirbau, tad šios situacijos nežinau. Žinoma, išsaugant šimtamečius ažuolus, pvz. tokius kaip Stelmužės, taikomos atitinkamos apsaugos priemonės, todėl jie dar ilgam išlieka.

Būdamas aplinkosaugininkų atstovu Druskininkų savivaldybės Želdynų ir želdinių apsaugos ir priežiūros komisijoje, kartu su kitais išsaugojau daug vertingų medžių, kuriuos gyventojai arba įmonės ketino kirsti. Tam Druskininkų savivaldybės Želdynų ir želdinių apsaugos ir priežiūros komisija nedavė leidimų.

„Druskonio“ inf.



Iškirsti medžiai Ligoninės ir M.K. Čiurlionio gatvėse



POLICIJOS ŽINIOS

SUMUŠĖ BENDRAKLASIS

● Spalio 19 d., 21.20 val., į Druskininkų ligoninę kreipėsi 13-metis dėl bendro kūno sumušimo. Vaikas paaiškino, kad tą pačią dieną, apie 11 val., mokykloje M. K. Čiurlionio gatvėje jį sumušė bendraklasis. 13-metis paguldytas į ligoninę.

NEPILNAMETĖ PRISIGĖRĖ IKI KOMOS

● Spalio 21 d. iš Druskininkų ligoninės policija sulaukė pranešimo apie alkoholiu apsinuodijusią nepilnametę. Kaip praneša Policijos departamentas, spalio 20 d., apie 21 val. 10 min., į Druskininkų ligoninę iš Veisiejų gatvės pristatyta ir dėl apsinuodijimo alkoholiu komos būsenos paguldyta 14-os metų nepilnametė. Aplinkybės nustatinėjamos.

VAGYSTĖS VANDENS PARKE

● Spalio 21 d., apie 21 val., Druskininkų vandens parke 24 ir 25 metų moterys pastebėjo, kad išlaužta elektroninė daiktų spintelė ir pavogtos ten buvusios piniginės. Nuostolis – 260 eur.
● Spalio 19 d. Druskininkų vandens parke buvo išlaužta elektroninė daiktų spintelė ir iš jos pavogti Baltarusijos piliētės N. B. 300 eur.

Teisme - byla dėl V.Jurgelevičienės: Viešųjų pirkimų tarnyba R.Malinausko bendražygei surašė administracinio nusižengimo protokolą

Šiandien, spalio 26 d., Druskininkų teismas skelbs nutartį dėl savivaldybės administracijos direktorės V.Jurgelevičienės, kuriai Viešųjų pirkimų tarnyba rugsėjo 14 d. surašė administracinio nusižengimo protokolą dėl viešųjų pirkimų tvarkos pažeidimo. R.Malinausko bendražygei nemalonumai kilo dėl Druskininkų savivaldybės administracijos pasirašytos teisinių paslaugų sutarties su advokatų kontora „Jurex“, kuriai nebuvo taikyta viešai skelbiama viešųjų pirkimų procedūra. Viešųjų pirkimų tarnyba buvo nurodžiusi nutraukti šią sutartį, tačiau Druskininkų valdžia, užuot paklususi nurodymams, jos ne tik ne nutraukė, bet dar ir užsipuolė Viešųjų pirkimų tarnybą, apkaltinusi galimu „politinių užsakymų vykdymu“. Įdomi detalė, kad tos pačios advokatų kontoros „Jurex“ advokatai gina ir R.Malinauską su juo asmeniškai susijusiose bylose.

Viešųjų pirkimų tarnyba šį pavasarį Druskininkų valdžiai nurodė nutraukti sutartį su advokatų kontora „Jurex“. Klausimai dėl savivaldybės ir „Jurex“ sudarytos teisinių paslaugų sutarties pagrįstumo į viešumą iškilo šių metų pradžioje, kai Druskininkų valdžia viešojoje erdvėje pasigyrė, jog žygiui į Seimą, reikalaujant patiekti apie ją parašytus skundus, pasisamdė „patirties šioje srityje turinčią“ advokatų kontorą. Pradėjus aiškintis, kokių pagrindu buvo sudaryta minėta sutartis, paaiškėjo, kad centrinėje viešųjų pirkimų informacinėje sistemoje nėra Druskininkų savivaldybės administracijos ir „Jurex“ teisinių paslaugų teikimo viešojo pirkimo.

Paiškėjo, kad kurorto valdžia šiam pirkiniui prisitaikė Viešųjų pirkimų įstatyme numatytas išimtis, kada šio įstatymo reikalavimai netaikomi. Tyrimą atlikusi Viešųjų pirkimų tarnyba konstatavo, kad savivaldybės administracijos ir „Jurex“ sudarytoje sutartyje nurodytos atitinkamos teisinės paslaugos nepatenka į Įstatymo 6 straipsnio 4 dalies išimčių taikymo sritį, todėl šioms paslaugoms įsigyti privalėjo būti vykdomas viešasis pirkimas įstatymo nustatyta tvarka.

Druskininkų savivaldybės administracija teisinių paslaugų sutartį su advokatų profesine bendrija „Jurex“ sudarė pernai rugpjūčio 31 d. Pasidomėjus, kokios

advokatų kontoros atstovauja savivaldybės administracijai pastarųjų metų bylose, paaiškėjo, kad vienoje iš jų „Jurex“ gina savivaldybės administracijos interesus Vijūnėlės dvaro byloje dėl žalos atlyginimo. Įdomi detalė, kad tos pačios advokatų kontoros „Jurex“ advokatai gina ir R.Malinauską su juo asmeniškai susijusiose bylose, pavyzdžiui, dėl Latežerio sodybos pastato dalies, stoginės, lauko židinio nugriovimo, tvoros reikalų, taip pat ir dėl į Ratnyčios upę supiltų akmenų. Kilus klausimams, ar čia viskas iš tiesų taip švaru, ir ar už savo bylas meras tikrai susimoka savais pinigais, vietos valdžia aiškino, kad „administracija neatlieka mokėjimų už Ričardui Malinauskui asmeniškai teikiamas teisinės paslaugas“.

Žiniasklaidoje ne kartą buvo rašyta apie opozicijos narių pasipiktinimą, kodėl su politiniais oponentais, nepriklausoma žiniasklaida ir netgi kitomis valstybės institucijomis į teisinius ginčus įsivėlusį kurorto valdžia brangioms advokatų kontoroms mėtė didžiules biudžeto sumas.

Druskininkų savivaldybė, užuot paklususi Viešųjų pirkimų tarnybos nurodymui nutraukti sutartį su „Jurex“, davė griežtą atsaką - nieko ji nenutrauks, esą sutartis sudaryta pagal įstatymą, o

pati tarnyba neva „galimai vykdo politinius užsakymus“.

Druskininkų valdžia, gavusi Viešųjų pirkimų nurodymą nutraukti sutartį su minėta advokatų kontora, pradžioje bandė išsiskirti iš padėties naujai pasirašytu papildomu susitarimu su „Jurex“, bet tai jų neišgelbėjo.

Viešųjų pirkimų tarnyba „Druskoni“ rugsėjo pabaigoje informavo, kad V.Jurgelevičienei surašytas administracinis protokolas, konstatuotas administracinis pažeidimas ir medžiaga išsiųsta į teismą, kuris turi nustatyti baudos dydį.

V.Jurgelevičienei administracinio nusižengimo protokolas pagal LR administracinių nusižengimų kodekso 184 straipsnio 1 dalį buvo surašytas šįmet rugsėjo 14 d. Pagal šį straipsnį už viešųjų pirkimų įstatymo pažeidimą numatytas įspėjimas arba bauda nuo 250 iki 3 tūkst. eur.

Pirmasis posėdis Druskininkų teisme vyko spalio 10 d. Tuomet jis buvo atidėtas gavus administracinę atsakomybėn traukiamo asmens – V.Jurgelevičienės atstovo advokato Justo Čoboto prašymą. Spalio 19 d. įvyko antrasis posėdis. Nutarimą byloje Druskininkų teismas skelbs šiandien, spalio 26 d.

„Druskonio“ inf.

Graži ir

Izabelė ŪSIENĖ

Prieš gerą dešimtmetį „Atgimimo“ mokykloje įsikūręs „Bičiulių“ klubas tebegyvuoja ir šiuo metu. Jo nariai glaudžiasi po mokyklos stogą ir jaučiasi esą visuomenės kultūrinio gyvenimo erdvėje – ne nuošalyje. Mūsų jubiliejai skaičiuojami dešimtmečiais, kurie ne vienam jau įkopenį dešimtmečio padalą. Stebiu juos, išmintingus senolius ir senoles, iš šalies, ir taip gera. Ne juos reikia globoti, dalyti patarimus – atvirščiai – jie moka pagosti, patarti, kokį patarimą pasiūlyti ar dvasios žaizdelę užglostyti.

Toks gyvenimo pavyzdys mums yra ir Danutė Volungevičienė, neseniai perkopusi 90-ties metų jubiliejinį gimtadienį. Nuo pat šio klubo įkūrimo Danutė yra čia. Rami ir susikaupusi, visada geranoriška, žvelgianti į kiekvieną žmogų atidžiai ir su pagarba. Neskubanti peikti, piktintis ar kitaip reikšti kitokią nuomonę. Veikia mums patiems norisi jos paklausti ir savo nuomonę pasverti Danutės išmintimi.

Gražų spalio vidudienį, kai būn vasara išplieskė visu savo gražumu, susirinkome „Atgimimo“ mokyklos kiemelyje pažymėti Danutės gimtadienio. Saulė „žeme ridinėjosi“, juokdamasi iš sinoptikų pranašysčių. Ant suoliuko sėdėjo jubiliatė, o žmonės vieni per kitus skubėjo sakyti kalbą – lengva atrasti žodžių tokiai moteriai kaip Danutė Volungevičienė. Ištarti žodžiai talkino šios dienos saulės intencijoms – šviesti, šildyti, grožėtis ir džiaugtis kiekviena gyvenimo akimirka. Pradedant direktore, jubiliatės bendravarde Danute Časienė, klubo vadove Rita Mikalčiene, tęsiant visiems bičiuliams ir bičiulėms. Betgisvarbiausia – ką jį mums papasakos, ką išrinks iš nuvyntų metų? Žiūrėjome į ją, klausėme jos nuostabios meilės istorijos, kuri iš tiesų užbūrė. Jaunatviška, džiugi ir kartu labai pamokanti, šiais laikais itin aktuali, trokštama patirti. Po to Danutė mus pakvietė kartu pavalgyti pietų mokyklos valgykloje. Ramu ir jauku, mokiniai jau iškurnėję iš mokyklos savais keliais. Mes galėjome mėgautis ypatingu padažu pagardintais cepelinais, galimybe pabendrauti su šia garbia ir išmintinga moterimi. Prisigretinusi su viltimi paklausiau: „Gal leistumėte užrašyti Jūsų gyvenimo istoriją?“. Labai apsidžiaugiau, kad Danutė nusišypsosusi sutiko.

Po kelių dienų susitikome jos bute, ir aš su malonumu dar kartą išklausiau šį pasakojimą, kuris buvo lyg pažodžiui pakartotas, tik pasodrintas ir kitų biografijos faktų. Su malonumu kalbinu D. Volungevičienė - „Bičiulių“ klubo narė nuo pat įsikūrimo.

- Pradėkime nuo svarbiausių kiekvieno žmogaus relikto – mergautinė pavardė, tėvai, gimtinė.

- Buvau Rožukaitė. Tėvelis Vaclovas, mamytė Pranė. Močiutė, tėvo mama, pagimdė 15 vaikų. 12 jų užaugo ir pagausino šią pavardę. Penkioliktasis ir buvo Vaciuukas.

„Eglės sanatorija“ pasitiko 1 000 000 klientą

46-eri metai – tiek laiko prabėgo nuo dienos, kuomet „Eglės sanatorija“ pradėjo teikti sveikatinimo ir gydymo paslaugas. Spalio 23-ąją sanatorija sulaukė ypatingo, 1000000 svečio.

Iš Vokietijos atvykusius Konrad ir Erika Maul, nusileidus lėktuvui Vilniuje, pasitiko „Eglės sanatorijos“ atstovai su ypatinga žinia, jie – jubiliejiniai, 1 000 000-iai sanatorijos klientai. Pirmą kartą Lietuvoje besilankantys svečiai iš Vokietijos negalėjo patikėti jiems nusišypsosusia sėkme: „Esame labai laimingi, nebūtume galėję net įsivaizduoti, kad mūsų atostogos gali virsti į štai tokią šventę“, – jau atvykus į Druskininkus, pirmaisiais išpūdžiais dalinosi K.Maul.

Išskirtiniai „Eglės sanatorijos“ svečiai pasakojo, kad keliauja gana dažnai, paprastai renkasi poilsines keliones, o atostogos Druskininkuose, „Eglės sanatorijoje“, jiems yra visiškai nauja patirtis. Sutuoktiniai sakė, kad atostogoms vykti būtent į Druskininkus jiems rekomendavo sūnus, kuris buvo sužavėtas Druskininkus juosiančia gamta, veiklų įvairove mieste ir kurorto grožiu. „Sūnus ir yra „kaltininkas“, kodėl šiandien esame čia. Tai jis mums užsakė šią kelionę“, – šypsodamasi



E. ir K. Maul, „Eglės sanatorijos“ 1 000 000 klientus, šventiškai pasitiko šeiminingai

pasakojo E. Maul. Sužinojusi, kad „Eglės sanatorija“ savo išskirtiniams klientams suplanavo ne vieną veiklą, kurios metu bus galima iš arčiau susipažinti ir pamatyti Druskininkų miestą, pora neslėpė džiaugsmo, kad ir patys galės pamatyti tai, apie ką pasakojo ir sūnus.

Paklausti, kodėl pasirinko būtent „Eglės sanatoriją“, svečiai iš Vokietijos teigė, kad, kaip ir renkantis kryptį, taip ir čia nugalėjo rekomendacijos: „Kolegė darbe pasakojo, kad yra buvusi „Eglės

sanatorijoje“, kad buvo labai patenkinta sanatorijos aplinka bei procedūromis, grįžo į darbą ir pailsėjusi, ir geriau besijausdama. Mums šie aspektai taip pat yra aktualūs, tad pasiklojome rekomendacija, – teigė E. Maul. Paklausus, ar turi savo mėgiamiausias procedūras, kuriomis norėtų pasimėgauti ir „Eglės sanatorijoje“, pora tarsi susitarusi patikino, kad mėgstamiausios procedūros dar neturi, tačiau nekantrauja išbandyti gydomojo durpinio purvo mineralinę vonią.

„Didžiuojamės sulaukę jubiliejinį sanatorijos svečių. 1000 000 „Eglės sanatoriją“ pasirinkusių klientų – reikšmingas ir svarbus įvertinimas mus. Ypatingai džiaugiamės, kad daugelis klientų kartą apsilankę, vėliau sugrįžta ir rekomenduoja „Eglės sanatoriją“ savo kolegoms, šeimos nariams. Tai tik įrodo, kad mūsų nuoširdus darbas nelieka nepastebėtas ir klientų,“ – pasakoja „Eglės sanatorijos“ generalinis direktorius Artūras Salda.

„Druskonio“ inf.

pilna gyvenimo skrynia



Danutė ir Stasys Volungevičiai



Savo vestuvių dieną 1955 m. Vorkutoje

Motinos pienu ji išmaitino vyriausiojo sesuo Rožė. Dar pasakysiu, kad tėvas buvo dailininko M.K. Čiurlionio pusbrolis. Gimtinė – Savanorių kaimas. Kai dvaras buvo išdalintas savanoriams, kaimui ir liko Savanorių įvardijimas. Gražų ūkį tėvas pats sukūrė savo rankomis. Buvo auksinių rankų žmogus. Motina visada kaip namų dvasia, vaikelių globotoja, visada šalia mūsų. Amžiną jiems atilsį.

- Kitas laiptelis – mokykla. Kur mokėtės ir kaip sekėsi.

- Mokiausi Leipalingyje – 2 kilometrai nuo gimtinės. Šią vidurinę mokyklą ir baigiau – jau tarybiniais metais 1948-ais metais. O sekėsi nekaip – negavau charakteristikos, nes mano tėvas – buvęs savanoris ir dar šaulys. Tais laikais be charakteristikos niekur negalėjau mokytis. Tada tėvas atvažiavo į Druskininkus ir kreipėsi pagalbos į tuometį direktorių – Dominyką Viščinį. Intelligentiškas, gražus ir diplomatiškas žmogus. Be to, jis labai mylėjo mokytojus. Priėmė mane dirbti sekretore. Per porą metų patyriau tikrą „pavaldinės“ džiaugsmą. Jį pakeitė kitas direktorius. Greitai ir darbą praradau – buvau atleista už tokią „pražangą“ – nuėjau pasimaudyti su kitais mokytojais pietų per-

traukos metu. Manau, kad taip jam buvo įsakyta saugumiečių. Ir vėl likau be charakteristikos.

- Kaip susipažinote su Stasiu Volungevičiumi – būsimuoju savo vyru?

- Čia, šioje mokykloje, ir susipažinome. O toliau jau prasidėjo jo ir mano „Odisėja“. Kartą visi pasigedome Stasio – kaip išėjo iš mokyklos, taip ir dingo. Jo šeima buvo ištremta. Lietuvoje buvo likęs brolis ir dvi mažos sesutės. Kas jo ieškos? Ryžausi pati jo ieškoti. Nuvažiavau į Vilnių, radau saugumo rūmus. Ten radau ir Stasį. Saugumas toliau mane „saugojo“, tuomet ir atleido iš darbo. Švietimo skyriui tuomet vadovavo toks Ūžas, vardo neprisimenu – buvo įprasta vadintis pavardėmis. Jis man pasiūlė dirbti vaikų darželyje, kuriame mokėsi rusų tautybės vaikučiai. Ką gi, rusų kalbą mokėjau, čia išdirbau nepilnus metus. Pagaliau gavau charakteristiką. Darželio vedėja rusė perspėjo: „Nebandyk stoti į aukštąją mokyklą“. Labai gera ir maloni moteris.

- Kaip sekėsi toliau?

- Išvažiavau į Kauną, įstoju į Felčerių – akušerijos mokyklos farmakologijos skyrių. Tapau farmacininke. Gavau paskyrimą į Drus-

kininkus. Vaistinės vedėja lenkė – graži, inteligentiška moteris – Alisa Grigelevič. Ten dirbo dvi rusės iš Krasnojarsko ir aš. Gerai prisimenu tuos darbo metus. Lankstydavome tūkstančius paketėlių milteliams. Dar nebuvo tablečių, miktūras darėme pačios. Medicinos įrankius kasdien sterilizuodavome.

- O kaip draugystė su Stasiu Volungevičiumi?

- Draugystė ir meilė niekur nedingo – susirašinėjome, jis tuo metu jau buvo Vorkutoje. Po metų darbo vaistinėje gavau atostogų. Nusprendėme susitikti. Žinojome pasimatymo sąlygas. Neturėjau teisės iš arti pasimatyti – buvau svetimė, ne jo šeimos narys, galėjau jį pamatyti tik iš toliau – lydima į sunkų darbą – į šachtas, kur tuo metu jis dirbo kaip tremtinys. Vis dėlto nusprendžiau vykti. Niekam nieko nepasakius, net tėvams neprasitarus – būtų tikrai neleidę. Tuo metu Stasys dirbo 29 – toje šachtoje, apie 30 kilometrų nuo Vorkutos. Greitai gimė pasimatymo planas. Stasys turėjo draugų, kurie nebuvo lagery, bet į tėvynę jiems dar neleido sugrįžti – reikėjo ten gyventi ir dirbti. Jie ir turėjo mane sutikti Vorkutos traukinių stoty.

- Kaip sekėsi ta ypatingoji kelionė?

- Per savo gimtadienį – liepos 28 – tą dieną išvažiavau į Vilnių. Kitą rytą – į Maskvą. Ten pasižymėjau (kompostiravau) bilietą į Vorkutą. Po dviejų parų laukimo pagaliau išėdau į traukinį Vorkutos link. Susipažinau su pagyvenusiu ukrainiečiu, kuris pasišovė mane globoti. Traukiny iš tiesų buvo tikras chaosas – pietiečiai vežė vaisius į Maskvą parduoti. Deja, pasimečiau su savo geruoju globėju. Išsigandau ne juokais. Čia prie manęs priėjo kitas ukrainietis, kuris važiavo į Intą. Jis ėmėsi mane saugoti. Jam pamelavau, kad važiuoju pas vyrą. Jis leido vietoje savęs pailsėti 3-io aukšto kambarėlyje. Gerai prisimenu, kaip bijojau nukristi, bet nuovargis padarė savo – miegojau kaip užmušta. Intoje šis jaunuolis išlipo – daug žmonių išlipo. Jau patogia keliavome į Vorkutą. Vorkutoje tuo metų laikų beveik nebuvo nakties – karaliavo ilgosios dienos ir trumposios naktys. Galvoje kirbėjo įkyri mintis – kaip man reiks apžinti tuos vyrus – Stasio draugus? Tokių minčių kamuojama žvalgiausi pro langus – jau artėjo Vorkuta. Ir, o Dieve, - nagistotyje pats Stasys bestovįs! Pagalvojau, kad man jau haliucinacijos. Pasirodo, jį nuo liepos 28 -tos dienos išleido iš lagerio be teisės išvykti iš Vorkutos.

- Kaip toliau klostėsi jūsų kelionės nuotykių?

- Toliau jau smagu. Parsivežė mane Stasys su draugais su „Volga“ ir vadinamąjį Posiolką – tokį kaimelį, jų čia buvo daug. Šiame netgi vaistinė įsikūrusi. Priėmė mus leningradiečiai – vyras ir žmona. Susirinko draugai. O susirinkę nusprendė – kad jau atvažiavai, reikia vestuves kelti.

- Tai kokios Jūsų vestuvės, kaip jos įvyko?

- Taip ir įvyko. Susinešė, kas ką turėjo valgyti, išgerti. Atsirado kunigas, kuris ir tremtyje turėjo išsaugojęs stulą. Moterys tuoj rado kryželį ir paveikslėlį. Čia, tundroje, tapau Volungevičiene. Žiedus iš nerūdijančio metalo nukaldino Stasys Zakareckas. Šiuo metu tie žiedai yra Leipalingio muziejuje. Laikas bėgo, turėjau važiuoti atgal į Lietuvą, nes baigėsi atostogos. Išvažiavau.

- Kaip klostėsi reikalai, patapus jaunamarte?

- Pirmiausia gavau pylos, kad keliomis dienomis pavėlavau į darbą. Teko patirti sąžinės graužatį – tėvai labai sielojosi dėl šito mano žingsnio tapti tremtinio žmona. Bet su tuo susitaikė. Paskui teko važiuoti į Vorkutą dar kartą – juk neturėjome dokumento, kad esame vyras ir žmona. Reikėjo metrikacijos pažymėjimo. Nuvažiavau ir šį kartą. Keliavome į kitą šachtą, kur buvo ir metrikacijos skyrius. Beeidami labai sušalome. Du liudininkai irgi, bet labiausiai aš, nes nebuvau pratusi prie tokių šalčių. Grįžau. Stasys norėjo, kad grįžčiau ir dirbčiau ten, bet mano tėvai pasipriešino, ir šįkart aš jiems paklausau – likau Lietuvoje. Po metų ir jį išleido. Vėl abu Druskininkuose. Tik kur pasidėt, gyventi? Iš pradžių priglaudė Maračinskai, vėliau pasigailėjo senukas lenkas, ir mes įsikūrėme M.K. Čiurlionio namelyje, kurią prižiūrėjo tas senukas lenkas. Ačiū jam.

- Kaip sekėsi Jūsų vyrui – buvusiam tremtiniui?

- Studijavo neakivaizdiniame skyriuje, bet irgi patyrė šiais laikais neįsivaizduojamų trukdžių. Mat negaliojo jo atestatas, kuris buvo išduotas vokiečių okupacijos metu. Tada Stasys ėmė lankyti vakarinę mokyklą, kad gautų tinkamą atestatą. Jo mokytojas – jo buvęs mokinys Leonardas Jakubauskas. Jis parašydavo pažymį neklausinėjęs. Baigė vakarinę, pristatė atestatą, pagaliau baigė ir neakivaizdinį, bet išgirdo ištarę: „Mums tokių mokytojų nereikia.“ Įsidarbino statybos valdyboje. Nuėjęs pas gydytoją Tekorių į „Saulutę“, pagaliau buvo priimtas dirbti auklėtoju. Ten tuomet darbavosi ir Antanas Dambauskas su žmona – irgi buvę tremtiniai. Stasys matė, kaip buvo žeminamas rašytojas. Vėliau, jau atgavus nepriklausomybę, jam buvo suteiktas Druskininkų Garbės piliečio vardas. Taip Stasys išdirbo „Saulutėje“ iki pensijos. Nebuvo lengvas jo gyvenimas. 2007 m. Stasiui buvo atlikta širdies operacija, bet ritmas pilnai neatsistatė. Sunki liga kamavo 15 metų. Mirė 2011 m.

- Kaip susiklostė Jūsų šeimos gyvenimas?

- Teko liginti tėtį ir mamą – abu sirgo sunkiomis ligomis. Vienu metu pati buvau ant išsekimo ribos. Ištvėriau – vis dėlto ištvėriau. Visgi tėtis išgyveno 80 m., o mamytė 94-erius. Dar teko patirti daug skausmo dėl nesėkmingų gimdymų. Vis dėlto susilaukėme dviejų vaikų – sūnaus ir dukros. Esu laiminga, kad juos turiu: dukrą Ramunę, žentą Viktorą, sūnų Arūną ir marčią Laurą, dar tris puikius anūkus, kurie nesiruošia emigruoti, nesvajuoja apie užsienio patogybes.

- Kokiu žodžiu įvardytumėte savo senatvę?

- Neturiu rūpesčių, vaikai lanko, dar pati galiu. Džiaugiuosi, kad galiu pietus pagaminti, pasodinti artimuosius prie stalo, juos pavaišinti. Išeiti pasižmonėti, susitikti su bičiuliais, retkarčiais „pasikultūrinti“. Duok, Dieve, taip nugalėti likusių gyvenimą. Didžiausia svajonė dabar – nelikti artimiesiems našta. Žinau, ką tai reiškia pačiam sergančiajam ir tam, kuris jį ligina.

- Ko norėtumėte mums visiems palinkėti?

- Mylėkite ir gerbkite vieni kitus, kol juos turite. Didžiausia laimė – pareiti į namus ir rasti juose laukiančius.

* * *

Parėjau iš Danutės (nesivėrė lūpos ją pavadinti ponija) gavusi šviesos ir išminties. Ji džiaugėsi pabendravusi. Ant sienos kabėjo vyro portretas, dailininko Alfonso Šuliausko nutapytas dar blokados laikais. Meiliai žiūrėjo į savo vienintelį mylimąjį ir gyvenimo palydovą – savo žmogų. Išlydėdama padėkojo už skirtą jai laiką, dar atsargiai pasiteiravo, kad gal nereikia į laikraštį dėti. Priminiau dukros žodžius („kodėl gi ne, mama?“). Priminiau ir „Bičiulių“ klubo tradiciją atspindėti jubiliejinius metus, kaip savo gyvenimo istoriją.

Lietus už lango šlapiais botagėliais plakė žemę, bet kalbėjo apie užgyventą turtą. Graži ir pilna šios moters gyvenimo skrynia. Akyse švietė gerumas. Esu tikra, kad ši gyvenimo istorija palies skaitytojus, sustiprins jų pačių dvasines galias ir patikins, kad senatvė – graži Dievo dovana, kurią turime priimti su džiugesiu širdy.



Danutė Volungevičienė (antroji iš dešinės trečioje eilėje) „Atgimimo“ mokyklos „Bičiulių“ klube

Sugedo telefonas? Neškite jį į „Tele2“ saloną!

Visuose Lietuvos „Tele2“ salonuose galima ne tik apžiūrėti ir išbandyti išmaniuosius, išgyvti naują įrenginį ar paslaugą, bet ir palikti sugedusį telefoną remontui. Taisymas trunka greitai, o atliktiems darbams yra suteikiama 3 mėnesių garantija.

„Žinoma, įrenginys nėra taisomas salone, jis keliauja į „Telefonų priežiūros centrą“ sostinėje, tačiau tuo rūpinasi darbuotojai. Beje, mūsų remonto paslaugos yra teikiamos visiems, ne tik „Tele2“ klientams“, – sakė Evaldas Viselga, „Tele2“ Telefonų priežiūros verslo vadovas.

Greita, profesionalu, patogiu

Telefonui sugedus, jį tereikia atnešti į artimiausią savo mieste esantį „Tele2“ saloną. Sugedę įrenginiai yra sudedami į specialias dėžutes, kurias salono darbuotojai sandariai užplombuoja ir išsiunčia į sostinę.



„Nepaisant gedimo, dėl kurio įrenginys pas mus patenka, specialistai papildomai patikrina ryšį, kitus telefono jutiklius, ekrano jautrumą lietimui, kamerą. Visa tai darome dėl klientų – kad jie atgautų tobulai veikiančią telefoną. Jei prieš gedimą, įrenginiui galiojo garantija, po remonto pas mus – ji išlieka, o jei tokios nebuvo – suteikiame 3 mėnesių garantiją centre atliktiems darbams“, – pasakojo E. Viselga.

Dėl papildomų patikrinimų remontas netrunka ilgiau. Standartiniu atveju klientas atgauna savo telefoną per 3-5 darbo die-

nas nuo atdavimo taisymui, nesvarbu, kokioje vietovėje begventų. Be to, kiekvienam klientui, pridavusiam taisyti savo telefoną – yra pasiūlomas pakaitinis, kuriu jis gali naudotis, kol atgaus savąjį.

Išmaniesiems telefonams – dar išmanesnės technologijos

Šiuolaikiniai įrenginiai reikalauja ir inovatyvios priežiūros: pačių naujausių technologijų, originalių detalių ir savo sritį išmanančių profesionalų. Viso to ti-

kėtis galima tik iš telefonų gamintojų sertifikuotų centrų.

„Svarbu atminti, kad po remonto neautorizuotojaiskykloje telefonui yra panaikinama garantija. Be to, niekas neprisiims atsakomybės, jei įrenginys kitą dieną ir vėl pradės neveikti. Net jei atrodo, kad telefonas sugedo nepataisomai – užsukite į „Tele2“ saloną. Darbuotojai patars ir pasiūlys pačią geriausią išeitį“, – sakė E. Viselga.

„Tele2“ Telefonų priežiūros centre galima taisyti visus „Samsung“, „Huawei“, „LG“, „Getnord“, „Coolpad“, „Meizu“, „Sony“ ir „Xiaomi“ įrenginius bei mygtukinius „Nokia“ telefonus. Garantinis ir negarantinis remontas čia atliekamas ne tik „Tele2“ pirktiems įrenginiams.

Telefono ekrano draudimas: vos per kelias minutes ir tik nuo 1,50 Eur/mėn

Ekrano dužimas yra viena dažniausių išmaniųjų gedomo priežasčių, o jo keitimas – ir viena brangiausių telefono remonto paslaugų. Šių išlaidų nepadengia garantija, todėl vienintelis užtikrintas būdas apsaugoti savo piniginę – iš anksto apdrausti ekraną.

Nuo šiol tai padaryti yra itin paprasta – užtenka vos kelių mygtukų paspaudimų nemokamoje „Mano Tele2“ programėlėje. Beje, joje apdrausti galima ne tik naują, bet ir jau naudoto telefono ekraną.

„Siekiamo pasiūlyti tokius sprendimus, kurių labiausiai reikia mūsų klientams. Todėl programėlę papildėme funkcija, padedančia jiems iš anksto apsisaugoti nuo išlaidų dėl ekrano dužio – joje patogiai ir greitai galima apdrausti net ir nenaudojamo telefono stiklą, svarbiausia, kad jis būtų nepažeistas“, – sakė Vaida Burnickienė, „Tele2“ prekybos vadovė.

Be to, ekrano draudimo paslauga pasinaudoti gali visi „Tele2“ klientai, nesvarbu, ar telefoną įsigijo iš operatoriaus, ar iš kito įrenginio gamintojo autorizuoto pardavėjo.

Ekrano draudimas – nuo 1,50 Eur/mėn

Apdrausti telefono ekraną galima bet kuriuo metu – tereikia į išmaniųjų atsisiųsti nemokamą savitarnos programėlę „Mano Tele2“. Be to, klientas, turintis prisijungimą prie šios aplikacijos, apdrausti gali neribotą kiekį įrenginių – tai ypač aktualu norintiems nuo nepageidaujamų išlaidų apsaugoti ir savo artimuosius.

Programėlės meniu skiltyje pasirinkus paslaugą „Draudimas“ ir paspaudus mygtuką „Drausti šį įrenginį“, aplikacija patikrina, ar telefono modeliui gali būti teikiama „Tele2“ ekrano draudimo ir autorizuoto remonto paslauga, ar nėra susidariusi skola už ryšio paslaugas. Jei viskas gerai, toje pačioje programėlėje galima atlikti ekrano įvertinimo testą.

Dviejų etapų testas trunka tik keletą akimirkų. Iš pradžių, braukiant pirštu per telefono ekraną, reikia pažymėti visą jo plotą, o po to – atsukti ekraną į veidrodį ir stabiliai laikyti, kol sistema jį nufotografuos. Kaip tiksliai abu šiuos veiksmus atlikti, yra paaiškinama ir animuotuose programėlės vaizdo įrašuose.

Jei po šio įvertinimo nustoma, kad ekranas nėra pažeistas – klientui iš karto yra pateikiamas ekrano draudimo pasiūlymas. Šiuo metu jie itin patrauklūs – vos nuo 1,50 Eur/mėn. Jie galioja visiems „Tele2“ (išskyrus „Pildyk“) klientams, kurių įrenginys, atlikus testą, atitinka reikalavimus. Įrenginio ekranas yra draudžiamas nuo netyčinės žalos, kai pažeidimas turi įtakos įrenginio veikimui.

Mėnesinė draudimo įmoka yra pridėdama prie „Tele2“ paslaugų mėnesio sąskaitos. Įvykus draudžiamajam įvykiui, taikoma išskaita nuo 15 Eur. Draudimo sutartį nutraukti galima bet kada, paskambinus nemokamu numeriu 117.

„Tele2“ ekrano draudimu gali būti apdrausti visų telefonų gamintojų modeliai, kuriems „Tele2“ Telefonų priežiūros centras teikia autorizuoto remonto paslaugas: „Huawei“, „Samsung“, „Sony“, „Nokia“ bei „LG“.

Žalos registravimas telefone: greita ir patogiu

Sudaužius ekraną, įvykį užregistruoti galima svetainėje draudimas.tele2.lt. Gavus patvirtinimą iš draudimo kompanijos, apdraustasis savo telefoną turėtų atnešti į artimiausią, bet kuriame mieste esantį „Tele2“ saloną. Darbuotojai pasirūpins, kad įrenginys pasiektų „Tele2“ Telefonų priežiūros centrą sostinėje.

Standartiniu atveju klientas atgauna savo telefoną per 3–5 darbo dienas nuo atdavimo taisy-

mui, nesvarbu, kokioje vietovėje Lietuvoje begventų.

Po pirmo atlyginto ekrano keitimo – jo draudimo paslauga lieka galioti. Tiesa, per 12 mėnesių laikotarpį galima registruoti tik vieną draudžiamąjį įvykį. Pirmasis laikotarpis yra pradedamas skaičiuoti nuo sutarties pasirašymo dienos. Draudimo paslaugos teikėjas – „Canopus Managing Agents Limited“.

Daugiau apie „Mano Tele2“ programėlę sužinoti galima čia: <https://tele2.lt/privatiems/programele-tavo-telefon>

KINO VAKARAS DRUSKININKUOSE

RAMUNES KUDZMANAITĖS filmas

AŠ PRIGLAUDŽIAU PRIE ŽEMĖS ŠIRDĮ

Ir ji Tėvynės balsą girdi, Ir amžinybėje žvilgaus, Gimtosios Lietuvos žvilgaus.

Spalio 29 d. 18.00 val.

Druskininkų vandens parko konferencijų salė, 2 a.

Filmą pristato režisierė Ramunė Kudzmanaitė

Kaina 5 €

Bilietai parduodami prieš filmo seansą. Tel. pasiteiravimui: 8 686 45 528.

Organizatorius - Druskos studija

Partneriai: Druskininkų kultūros centras, Druskininkų vandens parkas

Scenarijus autorė ir režisierė RAMUNĖ KUDZMANAITĖ, operatorius RIMVYDAS LEIPIUS, dailininkas RAMŪNAS RASTAUSKAS, kostimų dailininkė RASA TAUJANSKIENĖ, prodiuserė TERESA ROZANOVSKA. Vaidina: DOVILĖ GASIŪNAITĖ, GABRIJA JARAMINAITĖ, HENRIKAS SAVICKIS, LIUBOMIRAS LAUCEVIČIUS, REMIGIJUS BUČIUS, MARIJUS DRAKŠAS, JONAS VAITKUS, SALVIJUS TREPULIS ir kt.

RENGINIAI

Lapkričio 10 d. 15 val. Viečiūnų laisvalaikio salėje

Spektaklis „Apie vėles, žemėj klajojančias“. Vaidina Aktorės Vitalija Mockevičiūtė ir Neringa Varnelytė, muzikantai Darius Mockevičius ir Paulius Kovalenko (folkloro kapela „Ratilai“). Bilieto kaina 7 eur.

Restoranas-muzikinis klubas „Druskininkų kolonada“

Spalio 27 d. 21 val. Frederico Manzares su grupe „El Quadro“. Įėjimas 12-16 eur.

Lapkričio 2 d. 21 val. Indraya solo. Įėjimas 2 eur.

Lapkričio 3 d. 21 val. Grupė „Biplan“. Įėjimas 20-15 eur.

Lapkričio 10 d. 21 val. Andrius Mamontovas ir draugai. Įėjimas 33-38 eur.

Lapkričio 17 d. 21 val. Augustė Vedrickaitė ir grupė. Įėjimas 14-19 eur.

Lapkričio 24 d. 21 val. Kiti kambariai (ex grupė Fojė). Įėjimas 13 eur.

Lapkričio 30 d. 21 val. Tomas Čiučauskas (saksofonas). Įėjimas nemokamas.

Gruodžio 1 d. 21 val. Grupė „Pelenai“. Įėjimas 15-20 eur.

Gruodžio 8 d. 21 val. Aistė Pilvelytė. Įėjimas 12-15 eur.

Gruodžio 14 d. 21 val. Anatolij Oleinik. Įėjimas 12 eur.

Gruodžio 15 d. 21 val. „Pop Ladies“. Įėjimas 20-25 eur.

Gruodžio 21 d. 21 val. Du Donatai. Įėjimas 20-25 eur.

Gruodžio 22 d. 21 val. Indraya (vokalas) ir Tomas Čiučauskas (saksofonas). Įėjimas 10 eur.

Gruodžio 25 d. 21 val. Grupė „Rondo“. Įėjimas 20-25 eur.

Gruodžio 28 d. 21 val. Robertas Šiurys (klavišiniai). Įėjimas nemokamas.

SPA Vilnius

Spalio 26 d. 21 val. bare

Groja Linas Bankauskas (gitara). Įėjimas nemokamas.

Spalio 27 d. 21 val. bare

Grupės „Vakaras“ 70-ųjų ir 90-ųjų metų hitai klavišniais ir smuiku. Įėjimas nemokamas.

Sanatorijoje „Eglė“

Spalio 26 d. 20 val. Comfort (Eglė+) konferencijų salėje

Koncertas „Vakaro serenados“. Gabrielė Pintukaitė (sopranas), Evelina Pilipavičiūtė (fortepijonas). Įėjimas nemokamas.

Spalio 27 d. 20.15 val. Comfort (Eglė+) kavinėje „Žalioji sodas“

Arūnas Armonas (gitara). Įėjimas nemokamas.

Estradinio dueto „Mudu Abudu“ gyvos muzikos vakarai:

„Draugystės“ san. Raudonojoje salėje 19 val.: spalio 31 d.; san. „Belorus“ kavinėje 20.30 val.: spalio 30 d., lapkričio 1 d.

PARODOS

„Eglės“ stiklinėje galerijoje Eglės Colucci tapybos paroda.

V. K. Jonyno galerijoje

J. Monkutės-Marks grafikos paroda „Dovana Tėviškai“.

Viešojoje bibliotekoje

Adelberto Nedzelskio tapybos paroda „Dar čia pat...“.

SPA „Vilnius“ konferencijų centre

Gerardo Raito Šatino kūrybos paroda.

M.K.Čiurlionio memorialiniame muziejuje

Mariaus Abramavičiaus tapybos paroda „Pro angelo langą“.

Sveikiname susituokusius spalio 20 d. Pakrikštijo spalio 20 d.



Deimantę Bareišytę-Sokolnikienę ir Deimantę Sokolniką



Ritą ir Aivarą Karsokus



Agnė ir Darius Arbačiauskai dukrą Faustą. Krikštėviai - Jurgita Oganauskienė ir Darius Statulevičius

Laimingas vienišius miškų glūdumoj

Platokai išsimėčiusiam Guronų kaime privalu iš anksto žinot kelią Pūščios girioje, jei ketini atsidurti ant Klykuolės ežeruko kranto, esančio visai šalia išsiliejusios Seiros. Šiaurės upės kranto – mūsų savivaldybės teritorija, kitapus – jau Lazdijų rajonas. Jei šią palyginti atokią vietą miško taku susiradot, būtinai dar kartą aplankysit, kaip ir daugelis poilsiautojų, mėgstančių pasistatyti palapines ant aukštų Seiros krantų, atsipūst, pažvejot, pagrybaut ir betarpiškai su gamta pabendrauti patiriant kone visas jos teikiamas malones.

25-eri metai atokiame vieniemyje

Šalia nedidelių poilsiaviečių, prie pat Klykuolės ežeruko prilipusių, senobinė pirkia išsiskiria, o joje jau 18-us čionykščio vienišiaus metus skaičiuojantis Julius Lazickas įsikūręs. Tiksliau 1994 metais namo į tėvų sodybą iš Druskininkų sugrįžęs ir iki mamos bei brolio Antano mirties su jais kartu gyvenęs. Kai 2000 metais brolis Antanas numirė, visiškai vienas ant Klykuolės ežero kranto liko. Kiti dėl tokios dalios aimanuotų ir rankas gražytų, tačiau 68-erių metų Julius jokių miško glūdumos baimių nejauciantis. Su miško ir pakrančių



Julius savo sodyboje atokiame vieniemyje, ant Klykuolės ežeruko kranto

gyvūnais bei augalais susigyvenęs, su aplinkiniais garsais susiklausęs. Nei naminių gyvulių, nei paukščių nelaikantis, nes jais lapas ar vilkus „šertų“. Kai mama buvo gyva ir sodyboje kiaules, avis, žąsis ir vištas laikė, reikėjo naminius gyvūnus nuolatos nuo įžūlių laukinių žvėrių saugot. Apie miško gyvūniją bekalbant, Julius prisiminė retus atvejus, kai iš uolos paimtą vilkiuką namuose augino bei atrastą nugaišusią lūšį užkasė. Nei medžioti, nei žvejoti nemėgstantis, nors savo reikmėms ešeriukų, starkingų, raudžių pasigaunantis, nes ir nuosavą valtį turi, ir žuvingi ežeruko bei užtventkos upės vandenys – čia pat. Pasak Juliaus, anksčiau Klykuolės ežeruke retos žuvis baltieji karosai veisėsi, tačiau jau senokai jų nebeliko, kaip ir gerokai sumažėjo šio ežeruko varduvinių bei senbuvinių ančių klykuolių, kurias ir gamtosaugininkai, ir brolis Antanas bandė išsaugoti pusšimčiu iš-

keltų inkilų, kuriuose jos peri. Ką kada „Druskonis“ aprašė Juliaus pomėgi elnių ir briedžių pėdsakais sekti ir jų ragus rinkti. Naršydamas miškus, jis daugiau nei 70 ragų aptikęs. Visus juos dosnus dzūkėlis įvairiomis progomis išdovanojęs.

„Kai neužmiegu, naktį miškan išeinu“

„Kai neužmiegu, naktį miškan išeinu, - atvirauja Julius. – Pasi-vaikštau, į gamtos garsus išsiklausau, išsižiūriu, nusiramindamas grįžtu namo ir be jokių tablečių užmiegu. Mane sunku namuose surast, nes ištiesai vaikštau, per dieną daugiau nei 10 kilometrų nueinu. Man viskas įdomu gamtoje. Reikia naudotis, kol Dievas stiprias kojas davė“. Iki šiol sveikata nesiskundžiantis ir vaistų nevertojantis Julius prisiminė, kai 26-erių metų dviračiu iki Panevėžio per dvi dienas numynė ir atgal per dvi dienas sugrįžo. „Nenoriu, jog giltinė uždusintų kokiuose slaugos namuose, noriu numirt čia,“ – priduria Julius.

Dar neatslūgo Juliaus sielvartas dėl šių metų liepos mėnesį tragiškai parasparniu žuvusio 38-erių metų sūnaus Mindaugo. Sugrįžęs iš Norvegijos, kur pastaruoju metu su

žmona ir trimis vaikais gyveno, ekstremalaus sporto mėgėjas M.Lazickas, pakilęs parasparniu iš Pociūnų aerodromo, tepaskraidė apie pusę valandos ir krito. Tėvui Juliumi buvo sunku tuo patikėti, nes sūnus buvo palyginti patyręs oreivis, parasparniu skraidęs ir Norvegijoje. Sūnų palaidojo Gerdašių kapinėse, kur ilsisi ir Juliaus vyresnieji broliai, ir tėvai. Savo darbovietėje Mindaugas buvo gerbiamas, nes į laidotuves Gerdašiuose atvyko ir norvegai bendradarbiai.

Niekam ant sprando nesėdi

Su vietine ramybe Julius tiek susigyvenęs, jog miesto visiškai nepasiilgsta, nors didelė gyvenimo dalis praleista Druskininkuose, kur telemechaniku buitiniame kombinate, mechaniku šiluminiuose tinkluose ir elektriku tarybiniame ūkyje dirbo. Mūsų miestelyje ir Juliaus buvusi žmona, ir dukra gyvena. Kai labai prireikia, į Druskininkus artimieji arba pažįstami daugmaž 1-2 kartus per mėnesį pavežėja. Juliaus nedideliems poreikiams užtenka ir autoparduotuvės, kuri būtiniausių maisto produktų atveža penktadieniais į Guronis, o trečia-



dienais – prie Baltosios Ančios HES. Nukulniuoja ten ir nusiperka. Užtenka jam ir pensijos išgyvent, ir savarankiškumo, kad niekam ant sprando nesėdi, ir laimingos kasdienybės, kad su niekuo nesibara, ant nieko nepyksta, galiausiai nieko nebijo. Bendravimo pakanka, kai nuolatiniai poilsiautojai savaitgaliais suvažiuoja, o kai jie išvyksta, su savo šuniuku ir mintimis lieka. Kai po kiemo darbų ar vaikštynių pirkion sugrįžta, labiau knygas skaityti nei televizorių žiūrėti mėgsta. Kadangi apie kelių šimtų knygų biblioteką turintis, tai prie mėgiamų skaitinių, ypač apie gamtą, keliones, istoriją, po 2-3 kartus sugrįžta. Skaitydamas Adolfo Ramanausko-Vanago prisiminimų knygos „Partizanų gretose“ retą egzempliorių, išleistą 1989 metais Laisvės kovų archyvo, prisiminė 1956 metus, kai keli KGB pareigūnai buvo atvežę areštuotą partizanų vadą į Krivonis. „Pats savo akimis jį mačiau, mūsų mokytoja pamokų metu jį, lydimą pareigūnų, parodė,“ - tvirtina J.Lazickas, primindamas, jog A.Ramanauskas-Vanagas buvo jo brolio Antano mokytojas Krivonių pradinėje mokykloje.

„Druskonio“ inf.

UAB „Dzūkijos miškas“
Lietuvos miško savininkų asociacijos (LMSA) narė.

PERKAME MIŠKĄ SU ŽEME ARBA IŠKIRSTI

- Miškotvarkos projektai
- Biržių atrėžimas
- Miško savininkų konsultavimas.

Kreipkitės tel. 8 686 57 593
El. paštas ausra@dzukijosmiskas.lt

INUL INVUL BALTIJOS MIŠKŲ FONDAS I

NUOLAT PERKA MIŠKUS

Domina įvairaus amžiaus, įvairios būklės miškai.

Tel. 8 694 91 465